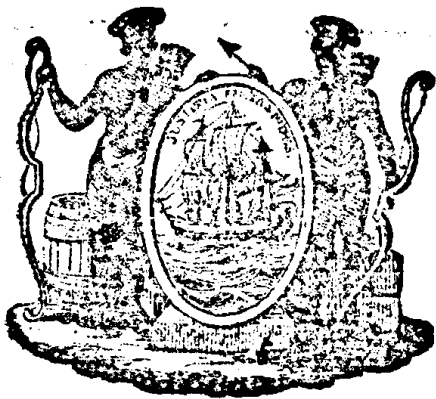

WOENSDAG, den

22sten APRIL.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

N E D E R L A N D E N.

AMSTERDAM, 10 Maart.

Wij hebben als dagbladschrijvers eenen treurigen pligt te vervullen, door te melden, hetgeen wij tot heden toe niet konden gelooven, doch hetwelk ons nu uit onwifelhare bronnen wordt medegedeeld, dat namelijk Z. M. de Koning het stellige voornemen heeft opgevat, zich in den echt te begeven met Mevr. de Gravin *Henriette d'Oultremont*.

Het is overbodig te verzekeren, dat de denkwijze van alle ware vrienden van het grondwettelijk Koningschap in Nederland omtrent deze gebeurtenis eenstemmig is.

De droefheid, daardoor ontstaan, is te meer levendig en te meer algemeen, naar mate des Konings welverdiende roem zelfs de mogelijkheid van zulk eene handeling scheen uit te sluiten.

Elke stand heeft zijne eigendommelijke voorregten; tot die van den hoogsten rang behoort niet, de openbare meening te kunnen trotseren.

Handelingen, in anderen schier onopgemerkt of slechts als geringe feilen of gewone zwakheden gegispt, verkrijgen een ernstiger aanzien, wanneer zij plotseling den luister eener Kroon, gedurende een vierde eener eeuw met eere gedragen, benevelen of ontsieren.

De staatswet bevat geen verbod; maar niet al hetgeen geoorloofd is, is eervol.

Het koningschap behoort, vooral in de eeuw waarin wij leven, vrij te zijn van elke vlek; dit is de oprechte wensch van hen, die in den troon tevens het bolwerk zien van ons volksbestaan.

Moeijelijkheden en gevaren van velerlei aard omgeven het Nederlandsche staatsgebouw: het is roekeloos het getal te vermeerderen, gelijk het onstaatkundig is, den eerbied voor den scepiter te verzwakken op een tijdstip, dat al de kracht der liefde van een getrouw volk nauwelijks het verleden vermag te herstellen en de toekomst te verzekeren.

Nimmer was het van hooger gewigt, dat zij, die des Konings vertrouwen bezitten, de taal der waarheid doen hooren, en het gevoelen der Natie, hetwelk zij kennen, rondborstig vertolken.

Mogt het hun gelukken, eene gebeurtenis af te wenden, voor niemand heugelijk, dan voor de vijanden van het Stamhuis van Oranje.

Men schrijft uit 's Gravenhage, onder dagteekening van gisteren, het volgende:

De te Utrecht gevestigde commissie voor de geldelijke verevening tusschen de Nederlanden en België zal, naar men van goeder hand verneemt, dezer dagen hare werkzaamheden hervatten. Althans zegt men, dat de heer staatsraad *Baud* zich gereed maakt, om als lid dier commissie, de eerste zittingen bij te wonen; men gelooft evenwel niet, dat zijne afwezigheid van langen duur zal zijn, daar zijne tegenwoordige betrekking, aan het hoofd van het departement van kolonien, zijne tegenwoordigheid te 's Gravenhage op dit oogenblik vordert. In dat geval zal wellicht iemand anders ter vervanging van den heer *Baud* door Z. M. tot lid der gezegde commissie worden benoemd.

Men meent te weten dat drie ministers de heeren *van Maanen*, *Verstolk van*

Soelen en *van Doorn van Westcapelle*, door Z. M. zijn belast geworden met het ontwerpen van eenige veranderingen en bijvoegingen in de bestaande grondwet.

Het zal het publiek, hetwelk den graaf *van den Bosch*, al is die staatsman ook thans buiten dadelijke betrekking, altijd hoog blijft waarderen, niet onaangenaam zijn te vernemen, dat hij zich onledig houdt met een werk, hetwelk voorzeker de algemeene aandacht zal tot zich trekken. Hetzelve heeft ten titel: *De Philosophie van het gezonde Verstand*, en is reeds vergevorderd, zoodat men kan hopen het eerlang te zien in het licht komen.

's GRAVENHAGE, 5 Maart.

Z. M. heeft dezer dagen bepaald, dat er dit jaar geen andere troepen voor de Oost-Indien zullen worden bestemd, dan die welke ter begeleiding derwaarts van de negerrekruten der kust van Guinea noodig zijn en 2°. dat er ter completering enz. van de onderscheidene garnizoenen in de West-Indische bezittingen gedurende opgemeld tijdvak een bepaald getal onder-officieren en manschappen derwaarts zal gezonden worden.

Men verneemt, dat H. H. Exc. de ministers van kolonien en financiën in de laatste dagen onderscheiden conferencien hebben gehad. In verband daarmede, verzekert men, dat, bij de hervatting der werkzaamheden van de Tweede Kamer der Staten Generaal, aan dezelve zal worden aangeboden eene nieuwe leeningswet, in verband met de opbrengst der Oostindische producten.

Bij de beraadslagingen der afdeelingen der Tweede-Kamer over de wijzigingen, welke de Grondwet zoude behooren te ondergaan, hebben verre de meeste leden hun verlangen te kennen gegeven, dat, bij de bepaling dat het bestuur der kolonien van den Staat aan den Koning zoude verblijven, tevens zoude worden gevoegd de uitdrukkelijke verordening, dat de baten welke de genoemde volkplantingen zoude opleveren, in 's Rijks schatkist behooren te worden gestort.

F R A N K R I J K.

PARIS, 1 Maart.

Het *Journal des Débats* deelt de volgende bijzonderheden nopens de zamenstelling van het kabinet mede:

De ministeriële crisis is over. Heden ten 1 ure heeft de heer *Thiers* zich naar de Tuilerien begeven en aldaar een langdurig onderhoud met den koning gehad. Onmiddellijk daarna kondigde men aan, dat zes ministers reeds definitief benoemd waren en dat nog slechts de portefeuilles van openbaar onderwijs, koophandel en financiën te begeven waren. Ten 5 ure begaf de heer *Thiers* zich wederom tot den koning, na inmiddels het ministerie van financiën te hebben doen aanbieden aan den heer *Lacave*, die dezelve had geweigerd. Na den afloop van het tweede onderhoud tusschen den heer *Thiers* en den koning, verzekerde men, dat ook de drie genoemde ministers gevonden waren, zoodat, volgens onze berigten, het kabinet aldus zoude zijn zamengesteld: de heer *Thiers*, presidentschap van den raad en minister van buitenlandsche zaken; *Vivien*, justitie en eeredienst; *Remusat*, binnenlandsche zaken, met den heer *Malleville* tot onder-secretaris; generaal *Cubières*,

oorlog; admiraal *Roussin*, marine; *Pelet de la Lozère*, koophandel; *Jaubert*, openbare werken; *Cousin*, openbaar onderwijs; en *Gouin*, financiën.

De *Revue des Deux Mondes* en de *Revue de Paris*, beide van 1 Maart, zijn met den heer *Thiers* als president-minister tevreden. De laatstgenoemde *Revue* inzonderheid, die steeds onder den invloed van den heer *Thiers* is gebleven, beschouwt deszelfs benoeming als eene bepaalde zaak. Omtrent het huwelijk van den hertog van *Nemours* zegt zij: »Niets, gelijk men begrijpt, kan het huwelijk van den hertog van *Nemours* verhinderen; het zal niet te Brussel plaats hebben, gelijk eenigo bladen het wonderlijk hebben aangekondigd, alsof het huwelijk van eenen Franschen prins, van eenen prins van den bloede, voor wien de kancelier van Frankrijk de functien vervult van officier van den burgerlijken stand, buiten het rijk plaats hebben kon. Het huwelijk van den hertog van *Nemours* zal te Compiègne, den 21sten Maart, worden gesloten.»

De berigten uit Algérie melden, dat thans aldaar voorhanden zijn 48600 man troepen, behalve 5 á 6000 zieken; — 8000 paarden en muil-ezels, en 51 stukken aangespannen geschut, behalve het kanon, 't welk in de vaste steden op de batterijen is gebracht. De maarschalk *Valée* heeft 18,000 man troepen, met 3000 paarden en muil-ezels, en 16 stukken bespannen geschut onder zijne onmiddellijke bevelen in de provincie van Algiers, en men verwacht thans elk oogenblik de tijding, dat hij zijne krijgsvorrigtingen heeft begonnen.

Wij ontvangen den *Benzal Hurkara* en *India Gazette*, van Calcutta 18 Januarij. Dit dagblad bevat de volgende tijdingen van Toonkoobay; China 30 November 1839. De Keizer heeft den commissaris-generaal *Lin* van zijn betrekking ontzet; ten teken van ontevredenheid, wegens het niet bijleggen van het geschil met de Engelschen door gezogden ambtenaar, wien bovendien de keizer twee titels heeft onttrokken. Een nieuwe commissaris, 3de lid van het gouvernement van Canton, is gelast geworden, het gedrag van den commissaris te onderzoeken.

Van 12 December 1839. Baai van Toonkoo. Men weet niet, of de commissaris den geladen schepen verbieden zal in deze ankerplaats binnen te loopen. De loodsen beweren van neen.

Het gerucht wordt verspreid, dat de haven van Canton den 6den dezer voor alle vreemde handelsschepen zoude zijn gesloten geworden. De Amerikaansche kooplieden hebben den voortgang der handelsbetrekkingen gevraagd.

Den groot-commissaris is een coadjutor toegevoegd geworden. Die officier was *Tartaarsch* generaal *Mautekou* in 1815, toen lord *Napier* te Canton was. De gouverneur van Macao inspecteert de forten, en verordent de maatregelen voor de verdediging. Op Macao is een groot aantal troepen aanwezig. De Portugesche schijnen wegens de gezindheid der Chinezen niet gerust te zijn.

Eene proclamatie van den Keizerl. commissaris *Lin*, strekkende om alle handelsbetrekkingen met de Engelschen af te snijden bevat de volgende zinsneden: »Overeenkomstig met het welbehagen des keizers, zijn alle handelsbetrekkingen met de Engelschen afgebroken. Wij maken eene uit-

zondering ten gunste der schepen van alle overige natiën, en van de schepen Thomas Coutts en Royal Saxon, die zich aan de reglementen hebben onderworpen, en welker eigenaren bewezen hebben, dat zij zijn vreemde kooplieden, die eenen eerlijken handel drijven, en die dienvolgens, even als tot dusverre kunnen blijven handel drijven. Wij hebben besloten den 1sten der 11den maand (6 December) de haven te sluiten, en wij verklaren stellig dat wij, om ons te gedragen naar het welbehagen des Keizers, voor altijd alle handelsgemeenschap met de Engelsche Natie hebben afgebroken."

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, 6 Maart.

In sommige brieven uit Konstantinopel van 12 Februarij komt voor, dat de Porte de verdraging moede zijnde, die het afdoen der geschillen met Mohamed ali ondervindt door de onderhandelingen der groote mogendheden, en door welke zij het gevaar van haren toestand gedurig ziet toenemen aan de gezanten van die mogendheden te kennen gegeven zou hebben, dat, indien niet spoedig door derzelver tusschenkomst eenig besluit genomen werd, zij aan de zaak een einde zou maken, door zich uitsluitend in de armen van Rusland te werpen. Sommigen waren echter van meening, dat, indien dergelijke bedreiging werkelijk had plaats gehad, dezelve ongetwijfeld van den engelschen kant was ingeblazen geworden, ten einde, door de vrees voor eene russische tusschenkomst, Frankrijk tot eene aansluiting aan de voorstellen van Engeland te bewegen.

In bijzondere brieven uit Alexandrie van 7 Februarij, wordt bij voortduring hoog opgegeven van de strijdkrachten, die door Mohamed ali ontwikkeld worden. Daarin komt voor, dat zijn leger weldra op 150000 man geregeld en 30000 man ongeregelde troepen zal gebracht zijn; — dat zijne artillerie nu reeds uit 300 stukken bestaat, terwijl zijne vloot 23 linie schepen en 25 fregatten en korvetten telt.

— Uit Alexandria wordt van den 16den Februarij geschreven, dat men aldaar den 10den, met eene Fransche brik, de dagbladen van Marseille heeft bekomen, waarin verzekerd wordt, dat de zending van den russischen gezant v. Brunow naar Londen, ten oogmerk hebbende het tot stand brengen eener overeenkomst van Rusland met Engeland, om den Onderkoning van Egypte tot onderwerping te dwingen, gelukt is, of eerlang staat te gelukken. Zoo men verzekerde, was de Landvoogd door deze tijding zeer getroffen geworden; — vleide hij zich, zoolang het sluiten van de bedoelde overeenkomst hem niet officieel bekend werd gemaakt, dat het tot stand brengen van dezelve, door de een of andere reden, zoude worden verhinderd maar verzekerde hij, dat, indien het tot het uiterste mocht komen, hij al wat wapenen dragen konde, zoude wapenen, ten einde zich tegen de Christenen, die hem zouden durven aanranden, te verzetten.

Naar luid van genoemd bericht, bestond er tusschen de equipagen van de beide vloeten de beste eensgezindheid. Zij waren dien dag, zijnde den vierden dag van den Kourban Bairam, aan wal geweest, zonder dat men van eenige ongeregeldeheden had gehoord.

Ook in berichten uit Alexandrie van de ministeriele zijde, van gelijke dagteekening wordt verzekerd, dat Mohamed steeds bedacht is om zich ten ernstigste te verdedigen; — dat hij niet alleen in Alexandria maar ook in Rosette, Damiate en Cairo, eene soort van nationale garde wil oprigten, behalve de provinciale militia, welke wel 80,000 man zoude moeten bedragen. — Sedert echter het oostenrijksche regeringsblad stellig heeft verzekerd, dat de oorlogszuchtige maatregelen van den Landvoogd geheel geenen bijval bij zijne onderdanen vinden, kan men de bovenstaande berichten niet dan met eenige omzigtigheid aannemen.

— De zamenzwering, welke men in Griekenland heeft ontdekt, wordt in Brieven uit Weenen afgeschilderd als een onderwerp hetwelk onmisbaar de ernstige aandacht moet tot zich trekken van de Europeesche mogendheden, die bij de Oostersche zaken regstreeks of zijdelings zijn betrokken, maar inzonderheid van diegenen, welke, als beschermende mogendheden van Griekenland, bijzondere zorg aan dien staat hebben te besteden. De zamenzwering te Athene is geen geïsoleerd voorval, zij heeft vertakkingen door geheel Griekenland en in bijkans al de Europeesche provincien van het Ottomannische rijk. Hieromtrent behelzen brieven, zoowel uit Athene als uit Konstantinopel, te Weenen ontvangen opmerkenswaardige toelichtingen, die het gebeurde te Athene genoegzaam slechts als een kleine schalm van eene groote keten doen voorkomen. Waar het eigenlijke brandpunt der zamenzwering is, wie de eigenlijke radraaiers zijn, dit blijkt nog niet duidelijk, doch hieromtrent moet geen twijfel bestaan, dat de zamenzwering in de verschillende oorden van den Levant, gelijken aard, denzelfden zamenhang hebben en gemeenschappelijk als door eene hooge hand worden bestuurd. In Moldavie en Wallachije werd de herstelling van het oude Dacië, in Griekenland de gewelddadige geloofs-afzwering van den jongen Koning en de uitlokking van eenen strijd tegen het Mahomedanisme in andere Turksche gewesten de vereeniging met dat rijk beoogd. Het hoofdplan, het groote oogmerk der vermetele onderneming moet niets minder geweest dan de grondvesting van een Oostersch staten-verbond onder de heerschappij van Grieksche-Roomsche vorsten en vreemde bescherming. Ongetwijfeld zullen Engeland en Frankrijk, op voorstel van Oostenrijk, niet nalaten krachtdadiglijk zich te verzetten tegen dergelijke gewelddadige verandering van zaken in het Oosten, waartoe alsdan zekerlijk ook het Russische gouvernement de hand zal leenen. Het Weener kabinet had, terstond na het ontvangen van deze gewichtige mededeelingen, maatregelen getroffen, om den ontworpen opstand in Moldavie en Wallachije te keer te gaan, zoodra een desbetreffend verzoek van wege de Ottomannische Potte zoude zijn ontvangen. De Oostenrijksche regering gaf oogenblikkelijk bevel, om eene niet onbelangrijke krijgsmagt in die rigting te doen opmarcheren. Men zegt dat aan Engeland en Frankrijk de voordragt is gedaan om hunne scheepstations in de Grieksche wateren tot eene ontzagwekkende sterkte te vermeerderen en de meest naauwgezette instructien te verleenen voor de gevallen, wanneer eene werkdadige ondersteuning ter handhaving der bestaande orde van zaken en de onafhankelijkheid des koninkl. gezags mogt noodig schijnen. Met groot verlangen en niet zonder bezorgdheid ziet men nadere berichten te gemoet, ten einde aangaande de uitgebreidheid en de verdere oogmerken van dezen aanslag meerdere ophelderingen te erlangen.

— Op den 21sten Jan. II, toen het zoo vreesselijk stormde, kwam een reiziger, wiens rijtuig onderweg gebroken was, te Kunerdorf, nabij Frankfort aan den Oder, en klopte aan het huis van een inwoner aan, daar in het dorp geen voegzaam logement was. De nog kortelings gehuwde huisvader ontving den reiziger gastvrij, doch de man gevoelde zich ongesteld en begaf zich vroegtijdig te bed. Des anderen daags morgens wilde de gastheer zijnen gast roepen om te ontbijten, doch vond hem overleden. Terstond gaf de huisheer daarvan kennis aan de regering en ook aan den zoon van den gestorvene, die in eene veertig mijlen van Kunerdorf verwijderde landstad woonde, werwaarts zich de vreemdeling had willen begeven. Op den tweeden dag na zijn overlijden werd de vreemdeling op het dorps-kerkhof ter aarde besteld. Daags daaraanvolgende kwam de zoon met extra-post aan, en na den gastheer voor de zorgen bedacht te hebben, die hij den overledene had bewezen, vroeg hij naar

eene som van 9,000 th., welke hij wist, dat zijn vader stellig voor hem had bij zich gehad. Men geleidde den zoon in het vertrek alwaar de vader gestorven was, en toonde hem diens nalatenschap, welke de huisheer dadelijk, nadat hij ontdekte, dat de vreemdeling dood was, in tegenwoordigheid zijner vrouw en huisgenoten, deels gesloten, deels verzegeld had. Men doorzocht alles, doch de 9,000 th. waren niet te vinden; alleenlijk vond men in de portefeuille 1,900 th. aan papier, welke som als bloot reisgeld veel te groot voorkwam, en verdenking wekte. In stilte liet de zoon des overledenen politie-beambten uit Frankfort aan den Oder komen, en deze liet het lijk weder opgraven, en men vond aan hetzelfde sporen van vergiftiging. De gastheer nam een daartoe geschikt oogenblik waar, en hing zich in zijn vertrek op. Nu werd er gestrenge huiszoeking gedaan, en men vond in de kleederen der 23 jarige vrouw van den huize, eene predikantsdochter, 2,000 th.

ADVERTENTIËN.

(16196) Op den 16den dezer maand, overleed alhier in den ouderdom van 55 jaren en 6 maanden, mijn Broeder de Heer **HENDRIK SAMUEL SCHOUTEN**; — waarvan langs dezen weg, kennis geve aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo, den 18 April 1840.
C. E. SCHOUTEN.

(14809) Het behaagde het Opperwezen, op den namiddag van den 19den dezer, percies om zes uren, tot zich te nemen, onzen geachten Vader en Grootvader, den WelEdelen Heer **JACOT** van **IMTHURN**, met den welgezegen Ouderdom van 80 jaren; — langs dezen weg maken wij dit bekend aan Vrienden en Bekenden.

Paramaribo, den 21 April 1840.
J. A. JACOTT.
J. A. JACOTT Jr.
Mede voor de Familie.

(14739) De Vendumeester **M. A. KEIJSEB**, zal aanstaande Maandag en Dingsdag den 27sten en 28sten dezer, des namiddags vier ure, ten huize van den Heer **TIL CORDUA**, continueeren met verkoopen van **GLASWAREN**, Fransche **PORCELEINEN** **SERVIESEN**, extra **SPIEGELS**, **MAHONIJHOUTEN** **STOELEN**, twee ijzeren **REIS-LEDIKANTEN**, een **PANORAMA** met 12 diverse **PLATEN**, van de schoonste Plaatsen in **EUROPA**, een **Engelsch** **CABRIOLET** met **TUIG**, extra beste **RHIJN- en ROODEWIJN**, **BIER** in flesschen en kruiken, Fransche ingelegde **EETWAREN**, &c., &c.

Voorts nog de **INBOEDEL** van Mejufvrouw **C. J. SMITH**, bestaande in **TAFELS**, **KANAPES**, **STOELEN**, **CHIFFONIERRE**, **KLEEREN-KAST**, groote **SPIEGELS**, **LEDIKANT** en andere **MEUBELEN**.

Benoodigd

voor **Plantaadje BENTSHOPE**: **Honderd Vadem BRANDHOUT**.

Iemand tot deze leverantie geinclineerd zijnde, gelieve zich te adresseren, ten huize van den ondergeteekende. (16512)

Paramaribo, den 17 April 1840.
S. J. LEVIE KANTEMAN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Schip **Noord-Holland** Kap. **H. K. Ruijl**, van Amsterdam, hebbende 31 dagen reis; Passagiers: de Heeren **J. G. H. Helmeke**, **J. Farwell**, **N. Y. Radmore**, **J. Rijder** en **G. van Wildionis**.

Den 21sten Februarij, is te Cowes binnengelopen, het Schip **Clasina Adriana** Kap. **S. Nielsen**. — Van hier.